

Mèo con bị bỏ rơi

Meo! Meo! Meo!

Đó là những âm thanh non nớt thơ ngây cuối cùng của lũ mèo con mà mèo mẹ nghe thấy. Đó có lẽ cũng là lần cuối cùng mèo mẹ được nhìn thấy các con của nó. Mèo mẹ là một con mèo lông xù trắng muốt từ đầu đến chân, đôi mắt xanh lục long lanh như hai hòn bi ve. Quả là một con mèo xinh đẹp được cô chủ chăm sóc trong nhung lụa. Cô chủ thương yêu nó, trù mển đặt cho nó cái tên Subin. Nhưng cô chủ lại không cho Subin ở cùng lũ con thân yêu của nó.

Subin sinh được ba đứa con. Bắt chước cô chủ, nó cũng đặt tên con theo dòng họ Su.

Mèo đực anh cả tên Subi, chị mèo cái tên Sumi và bé mèo đực út tên là Susu.

Ngao! Ngao! Ngao!

Méo! Méo!

Gru! Gru!

Subin gào thét, giãy giụa. Nó muốn nhảy xổ ra ngoài đường chạy lại chỗ các con. Ba núm ruột thân thương của nó vừa mới dứt sữa mẹ được mấy bữa. Hôm nay, tụi nó đã bị cô chủ nhỏ mang đi bỏ hoang cạnh một cây cột điện bên góc chợ. Chắc cô chủ nghĩ ở đó có nhiều thức ăn, bọn mèo con sẽ ổn.

Thế nhưng còn tình thương thì thế nào? Subin có cô chủ ôm ấp vuốt ve. Nó cũng ôm ấp vuốt ve các con của nó, cho tụi nhỏ bú ti hằng ngày. Giờ đây nếu xa bọn nhỏ, ai sẽ làm điều ấy? Người ta nói rằng loài mèo có bản năng sống hoang dã, tự lập, tự săn mồi, tụi mèo con sẽ không cần đến mẹ chúng, cũng giống như chúng chẳng cần biết bố mình là ai vậy. Nhưng Subin thì khác. Nó yêu thương các con, muốn được ở gần tụi nhỏ, vì nó chỉ có ba đứa nhỏ này trong cuộc đời sinh nở của mình. Nó đã bị cô chủ đưa đi triệt sản sau khi ba bé mèo con chào đời.

Thế là hết. Tạm biệt các con!

Vì không thể khóc, Subin chỉ biết kêu lên những tiếng meo meo thống thiết. Giá như nó có thể rơi nước mắt, để cô chủ hiểu được nó đau đớn đến thế nào.

Cô chủ vuốt ve mèo mẹ, nhanh chóng đẩy nó vào chiếc lồng nhỏ dành cho mèo cưng, đặt trên xe.

“Ngao nào, ngao nào. Mày sẽ quên mau thôi!”

Cô chủ cẩn thận đặt ba con mèo nhỏ trong cái hộp bìa sạch, đặt dưới cột điện, cạnh bãi rác ven khu chợ. Cô nghĩ nơi này đông đúc người qua lại, ai thấy thích tụi mèo

con sẽ mang về nuôi. Nếu được như thế thì chúng sẽ có cuộc đời êm ấm. Hơn nữa, nơi này cũng có nhiều đồ ăn, tụi mèo sẽ không bị đói. Cô còn chu đáo để lại cho tụi nhóc một chén hạt thức ăn dành cho mèo, phòng khi mấy ngày đầu tụi nó còn bỡ ngỡ chưa tìm được đồ ăn.

Nuôi một mình mèo mẹ là quá đủ rồi. Cô chủ không muốn giữ thêm con mèo nào trong nhà nữa. Cô không phải là người vô trách nhiệm. Cô đã hỏi người thân bạn bè xung quanh nhưng chẳng có ai nhận nuôi. Người thì hay đi công tác sợ chăm mèo không tốt. Người thì nhà ở chung cư không được nuôi thú cưng. Nhà nọ thì lũ trẻ thì rất thích nuôi, nhưng bố mẹ lại sợ lây bệnh tật nên từ chối. Đủ thứ lí do...

Xong xuôi, cô xách chiếc lồng nhỏ có Subin bên trong, quay xe ra về. Thoáng chốc, xe đã đưa Subin về ngôi nhà thân thương. Nhưng giờ có lẽ ngôi nhà sẽ bớt thân thương hơn một chút. Những kỉ niệm hiếm hoi với lũ mèo con giờ Subin chỉ có thể tìm lại trong kí ức. Về đến nhà, Subin nằm yên lặng không nhúc nhích. Đôi hồn bi ve không còn xanh biêng biếc mà ảm đạm buồn rầu. Cô chủ nhỏ thấy vậy bèn vỗ về nó, như cái ngày đầu tiên cô mang nó đến nơi này. Nhưng nó vẫn chán chường và còn bỏ luôn bữa tối.

Đêm xuống, bóng tối lan tràn khắp nơi, nỗi nhớ bọn mèo con lại cồn cào trong gan ruột nó. Subi, chú mèo đực anh cả lông trắng, bốn chân đi bốn chiếc giày đen xinh xắn. Subi rất nghe lời mẹ, luôn giữ gìn sạch sẽ, liếm láp sạch bong làm nổi rõ năm ngón chân xinh xinh với các đệm thịt

hồng như những bông hoa. Nó rất ra dáng đàn anh, luôn che chở cho hai em.

Sumi là chị mèo thứ hai. Nó cũng có bộ lông trắng muốt và một chiếc yếm đen trước ngực, trông thật duyên dáng. Đặc biệt, Sumi còn có hai màu mắt, một mắt vàng, một mắt xanh thẳm, trông càng đáng yêu. Sumi vốn có tính chảnh chọe, hay giành bú mẹ với chú em mèo út. Nó là đứa con luôn tự hào vì chỉ có nó mới có bản năng làm mẹ giống như Subin.

Bé út Susu thì giống mẹ về hình dáng nhất. Từ đầu đến chân Susu bao phủ bằng bộ lông trắng muốt không tì vết. Nhưng trên cái mũi hồng hồng lại có vết bớt đen nhỏ, trông rất ngộ nghĩnh. Bé út suốt ngày quanh quẩn bên mẹ, làm nũng mẹ và đòi bú suốt. Subin nhớ những lần các con mở miệng meo meo, rồi chúm chúm mút mút, rồi cả ba nằm lăn kềnh ra ngủ. Những lúc đó, Subin âu yếm liếm lông các con cho thật sạch đẹp. Chẳng hạnh phúc nào bằng hạnh phúc được nằm bên cạnh ruột thịt thân yêu của mình và ngủ ngon.

Subin buồn xiết bao khi phải xa con. Cô chủ thường xuyên nhốt nó trong nhà, chẳng cho nó đi đâu. Cô chủ muốn thui chột bản năng, thiên chức làm mẹ của một con mèo. Subin vốn không biết bắt chuột, thậm chí nó còn sợ chuột. Nó còn sợ mùi cá tanh. Nó chỉ ăn hạt, loại thức ăn tổng hợp được nén thành những viên tròn nâu nhỏ. Nó chỉ biết chơi với mấy cái đồ chơi trong một khu riêng. Nó mập, trắng, lười, nhìn qua thì có vẻ sung sướng. Vì không có kĩ